

været tale om delvis tilbageholdelse af materialet, eller sagt på en anden måde: Hvordan skal man vurdere, om en sag er behandlet rigtigt, når den instans, der skal give én materialet i sagen, bevidst har tilbageholdt en del af det?

Det er et meget interessant spørgsmål, som hr. Helge Adam Møller kan overveje og eventuelt give et svar på. Jeg tror, det er klart, at med den kritik, der er kommet, så er der ikke behov for mindre kontrol med Flygtningenævnet. Der er behov for mere kontrol med Flygtningenævnet.

Jeg kan til sidst erklære mig fuldstændig enig i de ting, som fru Anne Baastrup sagde om regeringens forslag. Jeg vil blot tilføje et enkelt spørgsmål, som jeg håber, vi kan få svar på her ved andenbehandlingen. Jeg stillede det også ved førstebehandlingen til den socialdemokratiske ordfører, men fik desværre ikke noget svar: Hvorfor har man ikke i forslaget indføjet, at man destruerer asylansøgernes fingeraftryk, når de pågældende asylansøgere har fået asyl? Hvorfor bevarer man dem i fem år?

Hvis formålet er at kontrollere, at de ikke søger flere gange i Danmark, og hvis formålet er at kontrollere forskellige ting, at identificere dem i det øjeblik, de har fået asyl, er der jo ingen grund til at bevare disse fingeraftryk. Det er foreslået af en række af de organisationer, som er blevet hørt, og jeg kunne egentlig godt tænke mig, at der kom et svar på dette.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg vil godt takke alle partier i Folketinget for vores fælles samarbejde om dette lovforslag.

Når jeg gerne vil takke alle partier, er det, fordi også de partier, som nu er kommet til den konklusion, at de vil stemme imod, faktisk har indgået i forberedelserne til lovforslaget på lige fod med de partier, der ender med at stemme for.

Denne samarbejdsmetode har formentlig også betydet, at vi ikke har haft nogen dybt problematisk behandling af det i folketingsudvalget, og jeg tror godt, man kan beskrive det på den måde, at det stort set på forhånd er lykkedes at få vendt næsten enhver sten, der kan vendes i denne sag. Det vil sige, at vi i hvert fald også har fået afskaffet nogle myter om, hvad det er, der ligger i dette lovforslag.

Jeg vil kommentere et par af de ting, der er blevet nævnt i betænkningen, og som ordførerne ikke har været inde på. Den ene er spørgsmålet om en afskaffelse af Flygtningehjælpens

vetoret. Jeg synes, det er vigtigt, at det også bliver sagt her ved andenbehandlingen, at det ganske enkelt er nødvendigt for Danmarks overholdelse af de internationale forpligtelser og anbefalinger, herunder menneskerettighedskonventionen og UNHCR's eksekutivkomité's konklusioner, at der er mulighed for at indbringe en afgørelse i en asylsag for en anden myndighed.

Den måde, vi har indrettet os på i Danmark, er, at vi har givet Dansk Flygtningehjælp en vetoret, og hvis vi afskaffede den, så ville der hverken i lovens forstand eller i praksis være tale om en toinstansbehandling.

Derfor er det nødvendigt, at vi fastholder Dansk Flygtningehjælp som instans, og jeg vil i den forbindelse sige, at jeg mener, at vi stort set har et fornuftigt og et smidigt samarbejde omkring dette spørgsmål.

Den anden ting, jeg vil nævne fra betænkningen, er spørgsmålet om frihedsberøvelse. Der er nogle, der mener, at reglerne ikke er præcise nok. Det vil jeg godt afvise. Jeg mener, at der her er tale om, at vi præciserer, at man skal have en mulighed for at fastholde en asylsagsbehandling på denne meget korte tid i nogle helt særlige tilfælde, og at det kun er i de tilfælde, der er tale om det. Derudover er det også understreget, at det kun er i de tilfælde, hvor nogle af de øvrige midler man har, f.eks. meldepligt, ikke skønnes at være tilstrækkelige, man kan bruge frihedsberøvelsesmuligheden.

Og så en enkelt bemærkning om det forslag, der går på, at man skulle fratage asylansøgere muligheden for at indgå ægteskab, mens deres sag bliver behandlet. Det ville efter dansk tankegang være en meget, meget vidtgående indskrænkning i de personlige rettigheder, og det er baggrunden for, at regeringen ikke kan tilslutte sig det.

Hr. Helge Adam Møller ventilerede – jeg havde nær sagt nok en gang – forslaget om, at man kun skulle give midlertidig opholdstilladelse, og at man skulle operere med en 7-årsgrænse. Jeg vil blot for god ordens skyld sige, at det er ikke og det bliver aldrig nogen sinde denne regerings politik. Det, vi gør nu, er, at vi skaber mulighed for, hvis forholdene i det land, man er flygtet fra, bliver ændret inden for de første tre år efter, at folk har fået asyl, så at genvurdere sagen, men så heller ikke mere. Det er dér, vi mener, grænsen kan sættes.

Det siger vi så meget desto mere, som nogle af de begrundelser, som flere af ordførerne var